

പ്പോലത്തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടി ചിന്നിച്ചിതറി കോൺഗ്രസ്സിലും കരുണാനിധിയുടെ ദ്രാവിഡ മുന്നേറ്റക്കക്ഷത്തിലും ലയിക്കുമെന്നു പ്രവചിച്ചവർ കറവായിരുന്നില്ല.

രോഗങ്ങൾ തന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ അവശതകളോടു പൊരുതുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച അസാധാരണമായ വീരോടെതന്നെ, രോഗശയ്യയിലായിരുന്നിട്ടും എം. ജി. ആർ. തന്റെ പാർട്ടിയിലെ ചരിത്രാത്മക പ്രവണതകളോടു പൊരുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്യന്തികമായ അസാന്നിധ്യത്തിൽ ആ പാർട്ടിക്കു് എന്തു സംഭവിക്കും? ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനം തകർന്നാൽ, പിന്നീടു തമിഴ്നാട് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പോക്കു് എന്തു വഴിക്കായിരിക്കും? ഈ വ്യതിയാനം അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ എങ്ങനെ പ്രതിഫലിക്കും? ഈ ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം നാം കാത്തിരുന്നു കാണുകതന്നെ വേണം.

ജീവിച്ചിരിക്കെത്തന്നെ ഇതിഹാസമായി മാറിയിരുന്ന എം. ജി. ആർ. മരണാനന്തരം വലിയ ഒരു ഐതിഹ്യസമുച്ചയത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായിത്തീരും എന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ധാരാളം ഗാനങ്ങളുണ്ടാവും; പല നാടകങ്ങളിൽ നായകസ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെടും. എം. ജി. ആറിന്റെ പ്രതിമ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് ആരാധിക്കുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൂടായ്കയില്ല. സാധാരണ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു് അപഗ്രഥിക്കാനോ, വിശദീകരിക്കാനോ, സാധൂകരിക്കാനോ പ്രയാസമുള്ള ഒന്നാണു് 'എം. ജി. ആർ. പ്രതിഭാസം.' അതിന്റെ വേരുകൾ തമിഴ്ജനതയുടെ അബോധചേതനയിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.

(27 ഡിസംബർ 1987)

47. സാലിം അലി

ജെ. സി. ബോസ്, പി. സി. റായ്, സി. വി. രാമൻ, വീർബൽ സാഹ്നി, മേഘനാദസാഹ, ഹോമിഭാഭെ, വിക്രം സാരാഭായി-ആധുനിക ഭാരതത്തിലെ മഹാനാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞരെ ഇങ്ങനെ പരിഗണിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ സാലിം അലിയെ നാം ഉൾപ്പെടുത്തുമോ എന്നു സംശയമാണു്. വിനീതനായ ഈ പക്ഷിനിരീക്ഷകൻ ജീവനുള്ള ജീവശാസ്ത്രത്തിനു നൽകിയ അമൂല്യമായ സംഭാവന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാർ ഇനിയും വേണ്ടപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഇന്ത്യൻ പൗരത്വം സ്വയം തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രശസ്തനായ ബ്രിട്ടീഷ് ജീവശാസ്ത്രജ്ഞൻ ജെ. പി. എസ്. ഹാർഡെയ്ൻ സാലിം അലിയുടെ മഹത്വം 1861-ൽത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ജീവശാസ്ത്രത്തിനു നൽകിയ സംഭാവനയുടെ പേരിൽ ഒന്നരലക്ഷം രൂപയിലേറെ വിലവരുന്ന ഒരു സമ്മാനം ഇറാലിയിലെ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞസംഘടനയിൽനിന്നു തനിക്കു ലഭിച്ചപ്പോൾ ഹാർഡെയ്ൻ സാലിം അലിക്കെഴുതി: 'ഒരുപക്ഷേ, എന്നേക്കാൾ ഏറെ ഈ സമ്മാനം അർഹിക്കുന്നതു് താങ്കളാണു്. ഒരു ജീവശാസ്ത്രജ്ഞനാവുക താങ്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കൃഷ്ണസാധ്യമായിരുന്നു. എന്റെ അച്ഛന്റെ ഉദാഹരണം മുമ്പിലുള്ളപ്പോൾ, ഒരു ജീവശാസ്ത്രജ്ഞനാവാതിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൃഷ്ണസാധ്യം. ഏതാനും ആയിരം രൂപ പ്രയോജനപ്പെടുത്താവുന്ന ഏതെങ്കിലും ജീവശാസ്ത്ര

പദ്ധതി താങ്കൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ, അത്രയും രൂപ ചെലവഴിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയും..'

വേടന്റെ അമ്പേറുവീണ പക്ഷിയെ കണ്ടപ്പോഴാണല്ലോ ആദി കവി വാല്മീകി ആദ്യമായി ഒരു പദ്യം എഴുതിയത്. പക്ഷേ, കാരണി കനായിരുന്നിട്ടും കവി പിന്നീട് ആലോചിച്ചത് പിടഞ്ഞുമരിച്ച പക്ഷിയെപ്പറ്റിയായിരുന്നില്ല, താനെഴുതിയ പദ്യത്തെപ്പറ്റിയായിരുന്നു എന്ന് രാമായണത്തിൽ കാണുന്നു. മറിച്ച്, താൻ ജീവൻ അപഹരിച്ച പക്ഷിയെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചന വേടന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അകുരിച്ചിരുന്നവെങ്കിലോ? ഒരുപക്ഷേ, ജീവിതാന്ത്യംവരെ ഈ ചിന്ത അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വിടാതെ നില്ക്കുകയും, അതിൽനിന്നു സ്പൃഹണീയങ്ങളായ പല ഫലങ്ങളും ഉളവാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഏതായാലും, സാലിം അലിയുടെ കാര്യത്തിൽ സംഭവിച്ചത് വേടന്റെ മാനസാന്തരമാണ്. മാതാപിതാക്കളുടെ മരണത്തിനുശേഷം, താനടക്കമുള്ള ഒമ്പതു് ഉടപ്പിറപ്പുകളുടെ സംരക്ഷണം ഏറ്റെടുത്ത, ശിക്ഷാരിയായിരുന്ന, അമ്മാവൻ സമ്മാനിച്ച കളിത്തോക്ക് (എയർഗൺ)കൊണ്ട് വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തിയ അങ്ങാടിക്കുരുവിയുടെ കഴുത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മഞ്ഞപ്പാട് അന്നേയ്ക്ക് ഒമ്പതോ, പത്തോ വയസ്സു പ്രായമായിരുന്ന സാലിം അലിയെ പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു. പ്രകൃതി കഴുത്തിലൊരു മഞ്ഞത്താലി കെട്ടിവിട്ട ഈ ചെറുപക്ഷിയെ പൊരിച്ചതിനാൽ മതഭക്തിയുള്ള ഒരു മുസ്ലിമിന് അനുവാദമുണ്ടോ എന്നതായിരുന്നു ബാലനായ ഈ വേടനെ അലട്ടിയ പ്രശ്നം. ബോംബെ നാച്വറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റിയുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന അമ്മാവൻ അനന്തിരവനെ ആ ശാസ്ത്രീയസ്ഥാപനത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു. പക്ഷിയുടെ ശരീരം പൊതിഞ്ഞെടുത്ത് തന്നെ സമീപിച്ച ബാലനെ സൊസൈറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന വാൾട്ടർ സാമുവൽ മില്ലാർഡ് അവിടത്തെ പക്ഷിശേഖരത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ഇന്ത്യയിലെ പല പക്ഷികളുടെയും സവിശേഷതകൾ അവനു നേരിട്ടു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും പക്ഷിശാസ്ത്രത്തിന്റെ പല അടിസ്ഥാനഗ്രന്ഥങ്ങളിലേക്കും അവന്റെ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. 'പക്ഷികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഏന്റെ ജിജ്ഞാസ ഉണർന്നത് ഈ നിമിഷത്തിലായിരിക്കണം' എന്നാണ് ഇതിനെപ്പറ്റി പിന്നീട് സാലിം അലി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. 1908-ാമാണ്ടിൽ നടന്നതാണ് ഈ സംഭവം. പിന്നീട്, 1987 ജൂൺ 20-ാം തീയതി തൊണ്ണൂറൊന്നാം വയസ്സിൽ അന്തരിക്കുംവരെ, പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തിൽനിന്ന് ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ശ്രദ്ധ വളരെയൊന്നും വ്യതിചലിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

സിന്ധിൽനിന്ന് ഗുജറാത്തിൽ താമസമുറപ്പിച്ച ഒരു സുലൈമാനി ബോറാ കടുംബത്തിലാണ്, 1896 നവംബർ 12-ാം തീയതി, ഒമ്പതു സഹോദരരിൽ ഏറ്റവും ഇളയവനായി, സാലിം അലി പിറന്നത്. പഠിപ്പിൽ സമർത്ഥനല്ലാതിരുന്ന സാലിം അലി ജന്തുശാസ്ത്രം പഠിച്ചെങ്കിലും കോളേജിൽനിന്നു ബിരുദം നേടിയില്ല കറച്ചുകാലം ബർമയിൽ കച്ചവടവും ഖനനവും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയശേഷം ബോംബെ നാച്വറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റി നടത്തിയിരുന്ന പ്രിൻസ് ഓഫ് വെയ്ൽസ് മ്യൂസിയത്തിൽ ഒരു ഗൈഡ്-ലക്ചറർ ആയി 1926-ൽ അദ്ദേഹം ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പക്ഷിവിജ്ഞാനം (ഓർണിത്തോളജി) തന്റെ ജീവിതസാധനയായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ച സാലിം അലി 1929-ൽ ബെർലിനിനെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വക ജന്തുശാസ്ത്ര മ്യൂസിയത്തിൽ പ്രൊഫസർ ഏർവിൻ സ്റ്റേസേമൺ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ കീഴിൽ ഒമ്പതു മാസം നിഷ്കൃഷ്ടമായ പരിശീലനം നേടി.

1930-ൽ ബോംബെയിൽ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, ചെലവുചുരുക്കുന്ന

തിന്റെ പേരിൽ പ്രിൻസ് ഓഫ് വെയ്ൽസ് മ്യൂസിയത്തിലെ തന്റെ തസ്തിക നിർത്തൽചെയ്തിരിക്കുന്നതായി സാലിം അലി കണ്ടു. പഠിയ ഒരു ജോലി അന്വേഷിച്ചു പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഇന്ത്യയിലെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ശമ്പളംപറ്റാതെ പക്ഷിപഠനം നടത്താൻ താൻ തയ്യാറാണെന്ന് സാലിം അലി ബോംബെ നാചറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റിയെ അറിയിച്ചു. പഠനത്തിനുള്ള ചെലവ് അതാതു നാട്ടുരാജ്യം വഹിക്കണമെന്നു സൊസൈറ്റി നിർദ്ദേശിച്ചു. സാലിം അലിയുടെ സേവനം ആദ്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത് ഹൈദരാബാദ് ആയിരുന്നു. മൂന്നു മാസത്തെ ഫീൽഡ് വർക്കിന് മുമ്പായിരം രൂപ ഔദാര്യപൂർവ്വം നൈസാമിന്റെ ഗവണ്മെന്റ് ബോംബെ നാചറൽ സൊസൈറ്റിക്കു സഹായധനമായി നൽകി.

സാലിം അലിയുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധം 1941-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ഇന്ത്യൻ പക്ഷിപുസ്തകം' (ദി ബുക് ഓഫ് ഇന്ത്യൻ ബേർഡ്സ്) ആണ്. അമേരിക്കയിൽ സ്കീത് സോണിയൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനിലെ ഡിപ്ലൻ റിപ്പബ്ലിയുടെ സഹകരണത്തോടെ, ഈ പുസ്തകം പരിഷ്കരിച്ച് 'ഇന്ത്യയിലെയും പാകിസ്ഥാനിലെയും പക്ഷികൾ' (ബേർഡ്സ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആൻഡ് പാകിസ്ഥാൻ) എന്ന പേരിൽ, പത്തു വാല്യങ്ങളിലായി, 1960 മുതൽ 1974 വരെയുള്ള വർഷങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇനി വളരെ കാലത്തേക്ക് ഇന്ത്യൻ പക്ഷി വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും ആധികാരികമായ പാഠപുസ്തകമായിരിക്കും ഈ മഹാഗ്രന്ഥം. ആയിരത്തിഇരുനൂറ്റിലേറെ പക്ഷികളുടെ വിവരണം ഇതിലുണ്ട്.

എന്നാൽ, തനിക്കു ഏറ്റവുമധികം സംരൂപി നൽകിയത് 'കേരളത്തിലെ പക്ഷികൾ' (ദി ബേർഡ്സ് ഓഫ് കേരള) എന്ന തന്റെ പുസ്തകമാണെന്ന് സാലിം അലി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1930 മുതൽ 1950 വരെയുള്ള വർഷങ്ങളിലാണ് ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്നതിനാധാരമായ പഠനം (ഫീൽഡ് സ്റ്റഡി) അദ്ദേഹം നടത്തിയത്. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്ന നിലയിൽ തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവുമധികം ഫലഭൂയിഷ്ടങ്ങളായ വഷങ്ങളായിരുന്നു ഇവ എന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്. ഈ പഠനത്തിന്റെ ആദ്യഫലങ്ങൾ ബോംബെ നാചറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റിയുടെ ജേർണലിൽ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, പലരുടെയും ശ്രദ്ധ അതിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ അഞ്ചുമാസം സാലിം അലിയും പത്നിയും ഒരു ഭൃത്യനും ചേർന്ന് പക്ഷിപഠന-പര്യടനം നടത്തി. ഇതിനായി തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും സർക്കാരുകൾ ചേർന്നു ബോംബെ നാചറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റിക്കു് ആകെ നൽകിയ സഹായധനം നാലായിരത്തഞ്ഞൂറുരൂപയായിരുന്നു. ബസ്സിൽ സഞ്ചരിച്ചും, വാടക കൊടുക്കേണ്ടാത്ത സഹാർവക കെട്ടിടങ്ങളിൽ കിടന്നുറങ്ങിയും, കിട്ടിയ ഭക്ഷണം കഴിച്ചും നടത്തിയ ഈ പഠനപര്യടനത്തിന്, ബോംബെയിലേക്കും തിരിച്ചും നാലു തീവണ്ടി യാത്രകളും, ഭൃത്യന്റെ ശമ്പളവും, വെടിക്കോപ്പിന്റെ വിലയും എല്ലാം അടക്കം, രണ്ടായിരത്തിനാൻതൂറമ്പത്തട്ടു രൂപ സാലിം അലി ചെലവഴിച്ചു. അങ്ങനെ, സാലിം അലിയുടെ കേരളത്തിലെ പഠനപര്യടനംകൊണ്ടു് ബോംബെ നാചറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റിക്കു് രണ്ടായിരം രൂപ ലാഭം കിട്ടി! 1935 മുതൽ 1937 വരെ സൊസൈറ്റിയുടെ ജേർണലിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനങ്ങൾ ചേർത്തു തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലെ പക്ഷികൾ (ദി ബേർഡ്സ് ഓഫ് ട്രാവൻകൂർ ആൻഡ് കൊച്ചിൻ) എന്ന പുസ്തകം അച്ചടിച്ചു തയ്യാറാക്കാൻ, അന്നു് തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാനായിരുന്ന സർ സി. പി. രാമസ്വാമി

അയ്യർ ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസിന്ദ സഹായധനം നൽകി; അവർ അച്ചടിച്ച ആയിരം പ്രതികളിൽ അഞ്ഞൂറോണ്ണം തിരുവിതാംകൂർ സർവകലാശാല വിലയ്ക്കു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പകർപ്പവകാശം ഇപ്പോൾ കേരള സർവകലാശാലയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. 1969-ൽ ഇതിന്റെ പുതിയ സംസ്കരണം 'കേരളത്തിലെ പക്ഷികൾ' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. നാനൂറോളം പക്ഷികൾ ഇതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1984-ൽ ഇതിനൊരു പതിപ്പുകൂടി ഉണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാവുന്ന കേരളത്തിലെ പ്രകൃതി പ്രേമികൾ അവശ്യം വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു അമൂല്യഗ്രന്ഥമാണ് 'കേരളത്തിലെ പക്ഷികൾ.'

സാലിം അലി പക്ഷിനിരീക്ഷണം ആരംഭിക്കുന്ന കാലത്തു്, പക്ഷികളെ കൊന്നു് തോലുരിച്ചു് 'സ്ലഫ്' ചെയ്തു് മ്യൂസിയം മാതൃകകൾ നിർമ്മിക്കുകയും, അംഗഘടന പരിശോധിച്ചു് അവയെ വർഗീകരിക്കുകയുമായിരുന്നു പക്ഷിവിജ്ഞാനികൾ മുഖ്യമായും ചെയ്തുവന്നതു്. എന്നാൽ, സാലിം അലി പഠിക്കാനാഗ്രഹിച്ചതു് പക്ഷിശരീരത്തെയായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ജീവനുള്ള പക്ഷിയെയായിരുന്നു. പക്ഷിയുടെ പരിസരശാസ്ത്രവും (ഇക്കോളജി) ജൈവഭൂമിശാസ്ത്രവും (ബയോജ്യോഗ്രഫി) ആയിരുന്നു. ജർമ്മനിയിലെ മാർഗദർശകരായ പക്ഷിവിജ്ഞാനികളിൽനിന്നാണ് പരിസരശാസ്ത്രത്തിൽ തനിക്കു താല്പര്യമുള്ളവായതെന്നു് സാലിം അലി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ താല്പര്യം വെറും പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തിൽനിന്നു് പരിസരസംരക്ഷണമെന്ന വിശാലമേഖലയിലേക്കു് അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യലാഭത്തിനുശേഷം, നടന്ന നിർഭാക്ഷിണ്യമായ വനവിധംസനത്തെയും വന്യജീവിസംഹാരത്തെയും തടയുന്നതിനു്, താൻ ആദ്യം സെക്രട്ടറിയും പിന്നീടു് അദ്ധ്യക്ഷനുമായിരുന്ന ബോംബെ നാച്വറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റിയിലൂടെയും സ്വന്തം നിലയ്ക്കും സാലിം അലി ചെയ്ത പ്രയത്നങ്ങൾ നാം നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പരിസരസംരക്ഷകർക്കു കിട്ടാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അന്താരാഷ്ട്രീയ ബഹുമതിയും, അമ്പതിനായിരം ഡോളർ വിലയുള്ളതുമായ 'പാലഗെറ്റി വന്യജീവി സംരക്ഷണ സമ്മാനം' 1976-ൽ സാലിം അലിക്കു് നൽകപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിമാരായിരുന്ന ജവാഹർലാൽനെഹറുവിലും ഇന്ദിരാഗാന്ധിയിലും പ്രകൃതി സംരക്ഷണതാല്പര്യം ഉണർത്തുന്നതിനു്, അവരുടെ സുഹൃത്തെന്നനിലയിൽ, സാലിം അലി പരമാവധി പരിശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ഇന്ത്യയിലുടനീളം അദ്ദേഹം പലകുറി സഞ്ചരിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധിയും വിനോബാഭാവേയും പോലും ഈ നാട്ടിൽ ഇത്രയേറെ സഞ്ചാരങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കുകയില്ല.

കേരളത്തിലെ സസ്യ-മൃഗ-പക്ഷി സമ്പത്തു് ഈ ജീവശാസ്ത്രജ്ഞനെ അത്യധികം ആകർഷിച്ചിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യലാഭത്തിനുശേഷം കേരളത്തിൽ നടന്നതും ഇപ്പോഴും തുടരുന്നതുമായ വനവിധംസനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അതിയായ ഖേദമുണ്ടായിരുന്നു. സൈലന്റ് വാലി അടക്കം കേരളത്തിലെ പല വനപ്രദേശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും നിസ്സലമായ പങ്കു് അദ്ദേഹം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 'ഒരു അങ്ങാടിക്കുരുവിയുടെ പതനം' (ദി ഹാൾ ഓഫ് എ സ്റ്റാരോ) എന്ന ആത്മകഥയിൽ അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:

'എന്റെ മതിപ്പിൽ പക്ഷിജീവിതത്തിന്റെ സമൃദ്ധിയിലും വൈവിധ്യത്തിലും കേരളം സംശയമെന്യേ ഒന്നാംസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നു. ചുരുങ്ങിയതു് അമ്പതു വർഷംമുമ്പു ഞാൻ പക്ഷിനിരീക്ഷണം നടത്തിയ കാലത്തു് കേരളം ഒന്നാംസ്ഥാനത്തു നിന്നിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും കേരള

ത്തിലെ ചില പ്രദേശങ്ങൾ, ഇന്ത്യയിൽ എനിക്കു അറിയാവുന്ന അതി സമ്പന്നങ്ങളായ പക്ഷിസങ്കേതങ്ങളിൽപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു് പെരിയാർ നദീതീരത്തുള്ള തട്ടേക്കാട്. ഈ പ്രദേശത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ ഇന്ത്യയിൽ കിഴക്കെ ഹിമാലയപ്രദേശങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്റെ പക്ഷിനിരീക്ഷണപര്യടനം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പ്രത്യേകിച്ചും സഹായരൂപം നേടിയതിനുശേഷം ഇടുങ്ങിയ ഞാൻ കേരളം സന്ദർശിക്കാറുണ്ട്. ഓരോ തവണയും തുടർച്ചയായിവന്ന സ്റ്റേറ്റിംഗ് വെണ്മണിമുറകളും കടിലബുദ്ധികളായ രാഷ്ട്രീയക്കാരും ചേർന്നു കടിയേറ്റുകൊണ്ടു പാർപ്പിക്കാനോ, അണക്കെട്ടുകളും വൈദ്യുതീനിലയങ്ങളുംപോലുള്ള വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായോ, മരവ്യവസായങ്ങൾക്കു് അസംസ്കൃത പദാർത്ഥങ്ങൾ നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയോപെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലുമൊരു വനംകൊള്ള എനിക്കു വേദനയും നാണക്കേടും ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പഴയ തട്ടേക്കാടിന്റെ ഒരു വ്യാജാനുകരണം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഉള്ളൂ. വ്യവസായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരേതരം മരം വളർത്തിയോ (മോണോ-കൾച്ചർ) പെരിയാർ അണക്കെട്ടിലെ തടാകത്തിൽ മുക്കിത്താഴ്ത്തിയോ ആ പ്രദേശത്തിലെ വിശിഷ്ടമായ സ്വാഭാവികവനം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ ഓരോ ആണ്ടിലും തുടർച്ചയായി ഏകദേശം ആയിരത്തഞ്ഞൂറു് ഹെക്ടർ നിത്യഹരിതവനങ്ങൾ വെട്ടിവീഴ്ത്തി ആ സ്ഥലത്തു് യുക്കാലിപ്തസും റബ്ബറും എണ്ണപ്പനയും നട്ടുവരികയാണു്. പറമ്പിക്കളത്തു് കാലുനികംഗിയുള്ള ഭാംവേകൊണ്ടു സ്മരണീയമായിരുന്ന പറമ്പിക്കളം പ്രദേശത്തിലെ ഇലപൊഴിയുംകാടുകൾ ഭേദമെന്തെങ്കിലുംവേണ്ടി വെട്ടിക്കളയുകയോ, വെള്ളത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൈലന്റ് വാലിയെ സംരക്ഷിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന പ്രകൃതിപ്രേമികളും കേരള ഗവണ്മെന്റും തമ്മിൽ നടന്നുവരുന്ന നീണ്ട യുദ്ധത്തിൽ പ്രകൃതിപ്രേമികൾക്കു താൽക്കാലിക ജയമേ കൈവന്നിട്ടുള്ളൂ. സൈലന്റ് വാലിയുടെ നാശഭീഷണി ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. 1985-ാം ആണ്ടിലാണു് സാലിം അലി ഇതെഴുതിയതു്. ഇന്നും സ്ഥിതിക്കു വല്ല വ്യത്യാസവും വന്നിട്ടുണ്ടോ?

അന്വേഷണബുദ്ധിയും ശാസ്ത്രീയസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ പരിചയമുള്ളവർക്കു ഗവേഷണപഠനങ്ങൾക്കു് ഇന്ത്യയിൽ അനന്തസാദ്ധ്യതകളുണ്ടു്. സൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു് ഇന്ത്യയിലെ ശാസ്ത്രബിരുദധാരികൾ വിജ്ഞാനത്തിനു സ്വന്തം സംഭാവനകൾ നൽകാത്തതെന്ന വാദത്തിനു വലിയ അർത്ഥമൊന്നുമില്ല. സാലിം അലി പക്ഷിവിജ്ഞാനത്തിനു നൽകിയ സംഭാവനകളിൽ മികച്ചതു് കൂരിയാറ്റയെന്നും തുക്കണാംകരുവിയെന്നും കേരളത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന നെയ്ത്തുകാരൻ പക്ഷി(ബ്രയാവീവർ)യുടെ ഭാഗ്യജീവിതം സംബന്ധിച്ച സൂക്ഷ്മവിവരണമാണു്. ബോംബെയ്ക്കടുത്തു് 'കിഹിം' എന്ന പ്രദേശത്തിൽ ഈ പക്ഷികൾ ധാരാളമായി കൂടുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു മരത്തിൽ ചാരിവെച്ചു കോണിയിൽ കാൻവാസ് മറയ്ക്കലിൽ ഏതാനും ആഴ്ചകൾ തപസ്സിരുന്നു് സാലിം അലി തയ്യാറാക്കിയ ചിത്രങ്ങളും വിവരണങ്ങളും ലോകമെങ്ങുമുള്ള പക്ഷിവിജ്ഞാനികൾ വളരെ താല്പര്യത്തോടെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. അങ്ങാടിക്കരുവിയോളം വലിപ്പമുള്ള, പക്ഷേ സ്വർണനിറമുള്ള ആൺ കൂരിയാറ്റയുടെ സമർത്ഥമായ ബഹുഭാര്യത്വത്തെ സാലിം അലി ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:

'അവൻ രണ്ടുമുതൽ നാലുവരെ ഭാര്യമാരെ നേടും. ചിലപ്പോൾ അഞ്ചു ഭാര്യമാരെപ്പോലും. ഓരോ ഭാര്യയ്ക്കും ഓരോ വീടുണ്ടാക്കി നല്ലാൻ അവനു കഴിയണമെന്നുമാത്രം. പക്ഷേ, എല്ലാ ഭാര്യമാരെയും ഒരേസമയം സ്വീകരിക്കുകയില്ല; തുടർച്ചയായി ഓരോ ഭാര്യയെവീതം സ്വീകരിക്കുക

യാണുചെയ്യുക. ആൺകൂരിയാററയുടെ ചുമതലയാണു ഗൃഹനിർമ്മാണം. പെണ്ണിന് അതിൽ പങ്കില്ല. ആൺകൂരിയാററകൾ കൂടുകൾ തൂക്കിയിടാൻ പററിയ ഒരു ബബുൽമരമോ, പനയോ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു; പല ആണുങ്ങളും ചേന്ന് അവിടെ റൂറോ, അധികമോ കൂടുകളുള്ള ഒരു കോളനി പണിയുന്നു. നിർമ്മാണത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ കൂടിന്റെ പകുതിയോളം പണിതുതീർന്നാൽ പെട്ടെന്നൊരു രാവിലെ തങ്ങൾക്കു പററിയ കൂടുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഒരുകൂട്ടം പെൺകൂരിയാററകൾ അവിടേക്കു പറന്നെത്തുന്നു. കൂട്ടമായി വന്നെത്തുന്ന അവയെ ആവേശത്തോടെ ഒച്ചവെച്ചുകൊണ്ട് ആൺകൂരിയാററകൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. പെൺകൂരിയാററകൾ ഓരോ കൂട്ടിലും ഏത്തി അതിന്റെ നിർമ്മാണഭംഗി പരിശോധിക്കുന്നു. അവർ ചില കൂടുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു; മറ്റു ചില കൂടുകൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പരിശോധന നടക്കുമ്പോൾ കൂടിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ പുറത്തു് ആവേശത്തോടെ ചിറകടിച്ചു പെൺകൂരിയാററയെ ക്ഷണിക്കുകയും അവളുടെ വിധിപ്രസ്താവത്തിനു കാത്തുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടിന്റെ പണി പെണ്ണിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അവൾ അതിനകത്തു കടന്ന് ആൺകൂരിയാററയുടെ പ്രേമപരാക്രമങ്ങൾക്കു സ്വയം വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു. പകുതി പണിത തൊപ്പിയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള കൂടിന്റെ താഴെയുള്ള 'താടി ബെൽറ്റിൽ' വെച്ചു ഗൃതിയിൽ ഒരു ഇണചേരൽ നടക്കുന്നു. അതോടെ അവർ തമ്മിലുള്ള ദാമ്പത്യബന്ധം ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനുശേഷം ആൺകൂരിയാററ കൂട്ട്, അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കാനുള്ള നീണ്ട കഴൽ അടക്കം, പണിതു തീർക്കുന്നു. പെൺകൂരിയാററ കൂട്ടിൽ മുട്ടയിട്ട്, അടയിരുന്നു കണ്ടു വിരിയിക്കുന്നു. ഇതു പൂർണമായും അവളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. കൂട്ടുപണിക്കുള്ള ആവേശം അവസാനം കെട്ടടങ്ങിയാൽ, വല്ലപ്പോഴും മാത്രം, കണ്ടുങ്ങൾക്കു തീറ്റ നൽകാൻ ആൺകൂരിയാററ സഹായിച്ചെന്നിരിക്കും. ഒരു കൂടിന്റെ പണി മുഴുമാവാൻ ആൺകൂരിയാററ ഉടൻതന്നെ ഏതാനും അടി അകലെ മറ്റൊരു കൂടിന്റെ പണി തുടങ്ങുന്നു. അതിന്റെ പണി പകുതിയാകുമ്പോൾ, കൂടന്വേഷിക്കുന്ന മറ്റൊരു പെൺകൂരിയാററ അതു പരിശോധിച്ചു് അംഗീകരിക്കുന്നു; ആദ്യം പറഞ്ഞ പ്രകൃതി ഇവിടെയും ആവർത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആൺകൂരിയാററ ഒരേ സമയം ഭാര്യമാരുടെ സത്തുഷ്ണനായ ഭർത്താവും പല കട്ടംബങ്ങളുടെ അഭിമാനിയായ പിതാവും എന്ന നില കൈവരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ സ്രീസഹജങ്ങളായ ചില താന്താനിത്തരങ്ങളാൽ, പല പെൺകൂരിയാററകളും പിന്നാലേക്കു പിന്നാലെ ഒരു കൂട്ട് അംഗീകരിക്കാതെ വിട്ടെന്നുവരും. ആൺകൂരിയാററ തളരാതെ ഉടൻ മറ്റൊരു കൂട്ട് പണിയാൻ തുടങ്ങുന്നു. കൂരിയാററകളുടെ ഏല്ലാ കോളനികളിലും ഇത്തരം പാതിപണിത ഒട്ടേറെ കൂടുകൾ കാണാം. അടുത്ത കൂട്ടിൽ അടയിരിക്കുന്ന ഭാര്യയെ പ്രണയഗാനങ്ങൾ പാടി കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആൺകൂരിയാററയ്ക്ക് ഇരുന്നു ആടുവാനുള്ളവയാണു് ഈ പകുതി പണിത കൂടുകൾ എന്ന ജനകീയസങ്കല്പം കവിത നിറഞ്ഞതെങ്കിലും യഥാർത്ഥമല്ല.

പണത്തിനോ, അധികാരത്തിനോ ആഗ്രഹിക്കാതെ പ്രകൃതിനിരീക്ഷണത്തിൽ മുഴുകിയ സാലിം അലിയെ പത്മഭൂഷൺ-പത്മവിഭൂഷൺ ബിരുദങ്ങൾ നൽകിയും രാജ്യസഭയിലേക്കു നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യു്തും ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ് ആദരിച്ചു. പല രാജ്യങ്ങളിലെ പക്ഷിശാസ്ത്രസമിതികളിൽ ബഹുമാന്യാംഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 1939-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി മരിച്ചു. സന്താനഭാഗ്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ജ്ഞാനാർജ്ജനത്തിനും പ്രകൃതിസംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടി ദീർഘജീവിതം സമർപ്പിച്ച ഈ ആധുനികളഷിയുടെ സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ നാം തലകനിക്കുക!

(5 ജൂലൈ, 1987)